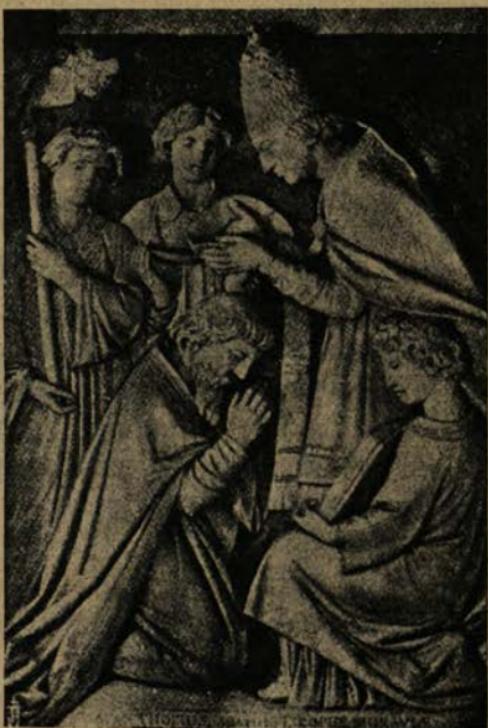

стражари. Тъ придвижавали монасите да ги пазят отъ разбойници по пътя, защото тогава пътищата били препълнени съ злосторници. Всички пътници яздили коне, върху които имало дисаги, пълни съ много ръкописни книги и едно малко шарено сандъче (ракла), въ което имало заключени

Папа Адриянъ II ръкополага Кирила въ духовенъ чинъ коститъ на единъ светецъ. Като минали река Вардаръ, пътниците стигнали градъ Воденъ. До този градъ се намирала границата между Византия и България. Тамъ солунските стражари спръли: замъстили ги български стражари. Пътниците заминали презъ Преслава и Охридъ. Отъ този македонски край тъ взели съ себе си единъ 20 годишень едъръ и способенъ момъкъ, който замънилъ стражарите.